

Udtalelser i øvrigt om Skatteraadene og det Citat, jeg oplæste af de Udtalelser, han fremsatte, den første Gang han havde Ordet, maa jeg sige, at der ikke ligger nogen ond Villie til Grund for min Forstaaelse af dette Citat. Dette Citat kan ikke forstaaes paa nogen anden Maade end den, hvorpaa jeg har forstaaet det. Der er ikke nogen anden Mening deri end den, jeg har givet Udtryk.

Bang: Jeg skal begynde med at omtale nogle Spørgsmaal af mere periferisk Natur og først bagefter gaa over til det, som er Sagens Kærne.

Der er først det Spørgsmaal, som er rejst fra vor Side, hvorvidt den gifte selv-erhvervende Kvinde har Ret til ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst at fradrage den Merudgift i Husholdningen, som nødvendig paaføres hende ved hendes Erhvervsarbejde. Den højtærede Finansministers Svar var ikke tilfredsstillende for os, han henviste til Vejledningen, hvor Spørgsmaalet udtrykkelig besvares benægtende. Men jeg kan ikke se, at denne Vejlednings Fortolkning i nogen Maade kan være i Overensstemmelse med Loven. Jeg ved ikke, hvorvidt Spørgsmaalet er blevet prøvet ved Domstolene, men jeg kan vanskelig tænke mig, at Domstolene vilde give en saadan Fortolkning Ret. Den højtærede Finansminister var utilbøjelig til at anvende den Fortolkning, som vi ønske. Han anførte, at det vilde føre til visse vanskelige Grænsetilfælde. Ja, det vil det selvfølgelig, men Loven giver jo Anledning til de Tusinder af vanskelige Grænsetilfælde, hvoraf mange ere langt vanskeligere end dette. Vi maa fra vor Side forbeholde os til tredie Behandling at stille et Ændringsforslag, som kan tydeliggøre Loven i den Retning, hvori vi ønske den fortolket.

Jeg gaar dernæst over til det af Socialdemokratiet og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) stillede Ændringsforslag om Beskatning af en ved Salg realiseret Formueforøgelse og af Gevinst af Kursavance. Den højtærede Minister mente, at der i og for sig ikke var nogen synderlig Forskel mellem Regeringsforslagets Indhold og det af os stillede Ændringsforslag, de dækkede i det hele og store hinanden. Jeg ser nu ikke rettere, end at der er en Væsenforskel, at det er to helt forskellige Principper, det drejer sig om. Men hvis den højtærede Minister har Ret i, at der virkelig ikke er nogen diametral Mod-sætning, vilde jeg ønske, at der fra den højtærede Ministers Side kunde blive stillet et Ændringsforslag til tredie Behandling,

der kunde tydeliggøre Lovens Bestemmelse i den Retning, hvori vi ønske den forstaaet. For os er Formen ikke det afgørende, men Indholdet, og jeg skal derfor paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tage Ændringsforslag Nr. 18 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 18 er taget tilbage. Ønsker nogen at genoptage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Bang: Det næste og det sidste af de mere periferiske Spørgsmaal, jeg skal berøre, er Spørgsmaalet om Kongehusets Skattefrihed. Den højtærede Finansminister erklærede, at det var et Princip, som er fastslaaet i den bestaaende Lovgivning. Ja, det er det ganske vist ved Lovgivningen af 1903, men i alle tidligere danske Skattelove, baade den københavnske Skattelov og de tidligere midlertidige Love om Indkomstskat til Staten, er Kongehusets Skattepligt, i hvert Fald indenfor visse Grænser, udtrykkelig anerkendt, og at der i 1903 er sket dette Brud paa den hidtil gældende Praksis, er dog ikke et Forsvar for, at det nugældende Princip er det fornuftige. Jeg kan ikke se nogen som helst fornuftig Grund til overfor Skattelovgivningen at stille Kongen og Kongehusets Medlemmer anderledes end alle andre danske Statsborgere. Jeg kan ikke nægte, at det virker underligt, nærmest parodisk paa mig at se den højtærede Finansminister staa og forsvare, at Kongehusets Medlemmer skulle være fritagne for denne Byrde, som hviler paa alle andre danske Statsborgere, naar man erindrer, hvorledes han for kun faa Dage siden stod og roste i stærke Udtryk et enkelt Medlem af det danske Kongehus, fordi han viste sit patriotiske Sindelag ved at ville være Ærespræsident for det vestindiske Konsortium.

Jeg gaar saa over til de mere centrale Spørgsmaal og de Betragtninger, som derom ere fremsatte dels af den højtærede Finansminister og dels af den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen). Jeg skal begynde med den sidstnævnte. Den ærede Ordfører brugte en gammel Vittighed, som er bleven anvendt om mig af et tidligere Medlem af dette Ting — eller rettere sagt — han forsøgte at bruge den. Jeg vil raade det ærede Medlem til, naar han fremtidig vil bruge aftagne Vittigheder, da at læse omhyggeligt igennem, hvad der staar, for det tager noget af Duften bort, naar det ærede Medlem har glemt, hvad der var Pointen. For øvrigt glæder det mig at se, hvor stærkt og ind-